

USŁYSZEĆ ŚWIAT. OCALIĆ TO, CO NAJWAŻNIEJSZE.

Chłopiec na Krańcach Świata

MATERIAŁY EDUKACYJNE

FILM GRZEGORZA WACŁAWKA, MARTY SZYMAŃSKIEJ I KINGI KRZEMIŃSKIEJ

ANIMO•N

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

WYDAWCA

www.chlopiecfilm.pl

Szanowni Państwo!

Oddajemy w Państwa ręce bezpłatny folder edukacyjny, który powstał, by wesprzeć Państwa w planowaniu działań dydaktycznych w oparciu o film „Chłopiec na krańcach świata”. To zachwycająca wizualnie i głęboko poruszająca opowieść, która przenosi młodych widzów w najdalsze, dzikie zakątki naszej planety, by opowiedzieć o sprawach najważniejszych: dorastaniu, poszukiwaniu własnej tożsamości oraz budowaniu więzi z potężną, surową naturą.

„Chłopiec na krańcach świata” to opowieść, która w mądry sposób łączy elementy kina przygodowego z uniwersalnymi problemami współczesności. Śledząc losy głównego bohatera podczas jego niezwyklej wyprawy, dzieci odkrywają, że prawdziwa odwaga nie polega na walce z żywiołem, lecz na zrozumieniu go i odnalezieniu własnego miejsca w świecie. To opowieść o tym, że nawet w obliczu największych wyzwań i poczucia osamotnienia, empatia, wytrwałość oraz otwartość na drugiego człowieka pozwalają pokonać każdą, nawet najtrudniejszą przeszkodę.

Film stanowi doskonałe uzupełnienie szkolnych działań wychowawczych i profilaktycznych, dotycząc tematów takich jak radzenie sobie z trudnościami, przełamywanie własnych lęków, akceptacja inności oraz kształtowanie postaw szacunku do otaczającego nas świata.

Przygotowaliśmy dla Państwa scenariusz zajęć, kreatywne karty pracy oraz propozycje działań projektowych i warsztatowych. Materiały te zostały stworzone z myślą o uczniach szkół podstawowych (klasy 1-3) i mogą być też z powodzeniem wykorzystywane w świetlicach, bibliotekach oraz domach kultury.

Nasze propozycje dydaktyczne wpisują się w podstawę programową MEN, wspierając rozwój kompetencji emocjonalno-społecznych, edukację przyrodniczą oraz polonistyczną. Film staje się punktem wyjścia do ważnych rozmów o pokonywaniu własnych ograniczeń, sile rodziny, ludzkiego ducha, budowaniu zaufania i naszej wspólnej odpowiedzialności za zachowanie dzikiej przyrody.

Wierzymy, że „Chłopiec na krańcach świata” zainspiruje Państwa uczniów do stania się prawdziwymi odkrywcami – świadomymi młodymi ludźmi, którzy z odwagą patrzą w przyszłość, rozumieją wartość otaczającej ich natury i wiedzą, że każda wielka podróż i zmiana zaczyna się od zrobienia pierwszego, odważnego kroku.

Dajcie się zaprosić w tę niezwykle wyprawę na kraniec świata i skorzystajcie z naszych pomysłów!

Barbara Ochmańska, nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej
Anna Równy, koordynatorka merytoryczna projektu Edukacja Młode Horyzonty

GRUPA WIEKOWA | SZKOŁA PODSTAWOWA 1 - 3

PRZEDMIOT | EDUKACJA POLONISTYCZNA,
EDUKACJA SPOŁECZNA,
EDUKACJA PRZYRODNICZA,
EDUKACJA PLASTYCZNA

MATERIAŁY DYDAKTYCZNE DLA NAUCZYCIELA SCENARIUSZ LEKCJI

opracowanie: Barbara Ochmańska

FILM | „CHŁOPIEC NA KRAŃCACH ŚWIATA” / „The Boy at the Edge of the World”

Polska, Turcja, Hiszpania, 2025 / 88 minut

reżyseria: Grzegorz Waclawek, Marta Szymańska

scenariusz: Kinga Krzemińska, Grzegorz Waclawek

MOJA WYSPA, MOJA RODZINA, MÓJ ŚWIAT

Temat lekcji: Moja wyspa, moja rodzina, mój świat.

Czas trwania lekcji: 2 x 45 minut

Cele lekcji

Podczas lekcji uczeń/uczennica:

- rozróżnia pojęcia „gość” i „gospodarz”, odnosząc je do obecności człowieka w środowisku naturalnym;
- identyfikuje naturalne potrzeby dzikich zwierząt (np. orangutanów i żółwi) oraz wskazuje, co jest niezbędne dla ich przetrwania w ekosystemie;
- wymienia co najmniej trzy działania człowieka, które mogą zakłócać spokój zwierzęcych gospodarzy (np. hałas, śmieci, niszczenie siedlisk);
- uzasadnia, dlaczego szacunek wobec zwierząt jest kluczowy dla zachowania równowagi na Ziemi;
- wyjaśnia, w jaki sposób rodzina daje poczucie „bezpiecznej przystani” w trudnych chwilach;
- podaje przykłady sytuacji z filmu (lub z własnego doświadczenia), w których współpraca członków rodziny pozwoliła pokonać strach lub problem;
- dostrzega, że każdy członek rodziny (zarówno dziecko, jak i dorosły) ma ważną rolę do odegrania w dbaniu o wspólne dobro;
- nazywa wartości, które budują silną więź rodzinną (np. zaufanie, opiekuńczość, szczerść);
- rozpoznaje emocje i intencje drugiej osoby na podstawie mowy ciała, wyrazu twarzy i tonu głosu;
- demonstrowuje umiejętność uważnego słuchania i obserwowania potrzeb innych, nawet gdy nie są one wyrażone wprost;
- proponuje gesty wsparcia (np. pomocna dłoń, uśmiech, wspólne milczenie), które mogą zastąpić słowa w trudnej sytuacji komunikacyjnej;
- rozumie, że cierpliwość i czas są niezbędne do zbudowania nici porozumienia z osobą, która mówi innym językiem lub pochodzi z innej kultury.

Powiązanie z podstawą programową

Podczas lekcji uczeń/uczennica:

Osiągnięcia w zakresie słuchania. Uczeń/uczennica:

- I.1.1. słucha z uwagą wypowiedzi nauczyciela, innych osób z otoczenia, w różnych sytuacjach życiowych, wymagających komunikacji i wzajemnego zrozumienia; okazuje szacunek wypowiadającej się osobie;

- I.2.1. wypowiada się płynnie, wyraziście, stosując adekwatne do sytuacji techniki języka mówionego: pauzy, zmianę intonacji, tempa i siły głosu;
- I.3. 3. wyodrębnia postacie i zdarzenia w utworach literackich, ustala kolejność zdarzeń, ich wzajemną zależność, odróżnia zdarzenia istotne od mniej istotnych, postacie główne i drugorzędne; wskazuje cechy i ocenia bohaterów, uzasadnia swą ocenę, wskazuje wydarzenie zmieniające postępowanie bohatera, określa nastrój w utworze; odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości; byty rzeczywiste od medialnych, byty realistyczne od fikcyjnych;
- III.1.1. identyfikuje się z grupą społeczną, do której należy: rodzina, klasa w szkole, drużyna sportowa, społeczność lokalna, naród; respektuje normy i reguły postępowania w tych grupach;
- III. 1.4. ocenia swoje postępowanie i innych osób, odnosząc się do poznanych wartości, takich jak: godność, honor, sprawiedliwość, obowiązkowość, odpowiedzialność, przyjaźń, życzliwość, umiar, powściągliwość, pomoc, zadośćuczynienie, przepraszanie, uznanie, uczciwość, wdzięczność oraz inne, respektowane przez środowisko szkolne;
- III.1.10. wykorzystuje pracę zespołową w procesie uczenia się, w tym przyjmując rolę lidera zespołu i komunikuje się za pomocą nowych technologii;
- IV.1.3. rozpoznaje wybrane zwierzęta i rośliny, których w naturalnych warunkach nie spotyka się w polskim środowisku przyrodniczym;
- IV,1.7. chroni przyrodę, wskazuje wybrane miejsca ochrony przyrody oraz parki narodowe, pomniki przyrody w najbliższym otoczeniu – miejscowości, regionie;
- V.2.8. ilustruje sceny i sytuacje (realne i fantastyczne) inspirowane wyobraźnią, baśnią, opowiadaniem i muzyką.

Metody i formy pracy

Podczas lekcji nauczyciel wykorzystuje następujące metody i formy pracy z uczniem:

- rozmowa kierowana
- dyskusja
- gry i zabawy dydaktyczne
- metoda dramy
- zbiorowa
- grupowa
- indywidualna

Środki dydaktyczne

Podczas lekcji nauczyciel wykorzystuje następujące środki dydaktyczne:

- film „Chłopiec na krańcach świata”
- kartki A4 (najlepiej z odzysku) lub gazety – to będą „kry lodowe”

- karteczkę z nazwą zwierzęcia i emocją/potrzebą
- krążki z grubej tektury (wielkości dłoni), dziurkacz, sznurki, flamastry, brokat, naklejki, ewentualnie plastelinę, masę solną, modelinę, glinę samoutwardzalną lub po prostu ekologiczne materiały (kamyki, muszelki, sznurki, koraliki)
- kartki ksero
- duży, narysowany na tablicy lub brystolu lodowy zamek z postacią smutnej/złej Sadumei w środku
- małe karteczki w kształcie żółtych i pomarańczowych płomyków
- kartki z bloku
- markery
- arkusze szarego papieru
- maty, szarfy
- kamyki lub kawałki kory
- szklany słoik z nakrętką
- kredki, farby, pędzle
- karta pracy nr 1
- karta pracy nr 2
- karta pracy nr 3
- karta pracy nr 4
- karta pracy nr 5
- karta pracy nr 6
- karta pracy nr 7

Przygotowanie do lekcji

Zajęcia powinny się odbyć po obejrzeniu filmu „Chłopiec na krańcach świata” w reż. Grzegorza Waclawka i Marty Szymańskiej.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. WPROWADZENIE DO TEMATU

Nauczyciel/nauczycielka siada z dziećmi w kręgu i krótko opowiada historię Omula, Mikro i małej Kimi, której duszę porwała mityczna Sadumea.

Pyta dzieci:

- *Kto z was ma rodzeństwo?*
- *Zdarza wam się kłócić?*
- *A czy gdyby waszemu bratu lub siostrze groziło niebezpieczeństwo, poszlibyście im na ratunek?*

Prowadząca/y ogłasza, że dziś klasa zmienia się w drużynę ratunkową. Aby dotrzeć na kraniec świata, musimy obiecać, że będziemy ze sobą współpracować i sobie pomagać. Wszyscy „przybijają piątkę” lub krzyczą wspólne hasło, np.: *Jeden za wszystkich, wszyscy za Kimi!*

Następnie dzieci pracują z Kartą pracy nr 1.

Lustro Emocji

W filmie Omul i Mikro początkowo nie rozumieją swojego języka.

Osoba prowadząca dzieli dzieci na pary. Jedno dziecko ma za zadanie pokazać miną lub gestem potrzebę, np. *jestem głodny, boję się, chcę się bawić*, a drugie musi ją odgadnąć bez zadawania pytań.

Potem dzieci dyskutują z nauczycielem: *Jak poznać, że ktoś potrzebuje pomocy, jeśli nic nie mówi?*

2. REALIZACJA TEMATU

I. Rozmowa kierowana o filmie „Chłopiec na krańcu świata”

Po zabawach nauczyciel/nauczycielka pyta dzieci:

- *Kto jest głównym bohaterem opisaney opowieści?*
- *Ile lat ma główny bohater, Omul?*
- *Jakie imię nosi siostra Omula i Mikro?*
- *Co strasznego zrobiła mityczna bestia Sadumea?*
- *Dzięki czemu Omul potrafi porozumiewać się ze zwierzętami?*
- *Gdzie dokładnie musi wyruszyć Omul, aby uratować swoją siostrę?*
- *Kto, oprócz psa Teli, towarzyszy Omulowi w wyprawie?*
- *Jakie konkretne miejsca m.in. przemierzą bohaterowie w drodze na kraniec świata?*
- *Oprócz walki z magią i potworami, co będzie największym wyzwaniem dla chłopców?*
- *Jakie główne przesłanie i wartości promuje ta polska animacja?*
- *Który moment filmu był dla Ciebie najbardziej poruszający?*
- *Gdybyś ty znalazł/a się na bezludnej wyspie, co byłoby dla Ciebie największym wyzwaniem?*
- *Co to oznacza, że zwierzęta są gospodarzami?*
- *Czym różniło się ich podejście do przyrody od podejścia Omula?*
- *Dlaczego więź między człowiekiem a psem była tak ważna w tej historii?*
- *Czego ten film uczy nas o naszej odpowiedzialności za planetę?*
- *Czy my też możemy być „strażnikami królestwa” we własnym otoczeniu?*
- *Na początku Omul i Mikro nie potrafili się porozumieć. Jakimi sposobami pokazywali sobie, czego potrzebują lub co czują?*

- *Czy zdarzyło wam się kiedyś, że nie mogliście czegoś wytłumaczyć słowami, ale ktoś i tak was zrozumiał? Jakie to było uczucie?*

Na zakończenie dzieci pracują z Kartą nr 2.

II. Plecak na koniec świata

Podziel grupę na małe zespoły. Każdy zespół dowiaduje się, że wyrusza w lodowate i niebezpieczne miejsce. Mogą zabrać ze sobą tylko 5 przedmiotów. Nie mogą to być telefony ani elektronika. Uczestnicy i uczestniczki zajęć podają nazwy przedmiotów i argumentują ich wybór.

III. Rozmowy bez słów

Omul dzięki magicznemu amuleтови potrafi rozmawiać ze zwierzętami i podróżuje z wiernym psem Telą. Dzieci dobierają się w pary. Jedno z nich staje się „zwierzęciem” (losuje karteczkę z nazwą zwierzęcia i emocją/potrzebą, np. „smutny wilk, którego boli łapa” lub „wesoły ptak, który znalazł jedzenie”). Używając tylko dźwięków, gestów i mimiki (bez ludzkich słów), musi przekazać swój komunikat drugiemu dziecku, które gra rolę Omula z amuletem.

W dalszej części uczestnicy i uczestniczki zajęć pracują z Kartą pracy nr 3 i Kartą pracy nr 4.

Wywiad z potworem

Mityczna Sadumea ukradła duszę Kimi, ale baśnie uczą nas, że „potwory” często skrywają własny ból. Dzieci wcielają się w dziennikarzy, a prowadzący w Sadumęę. Zadaniem dzieci jest zadawanie takich pytań, by dowiedzieć się, dlaczego Sadumea mieszka na lodowcu i dlaczego dopuściła się tego czynu (Może czuła się samotna? Może ktoś zniszczył jej dom?). Następnie pracują z Kartą pracy nr 4.

Amulety

Prowadzący/a opowiada, że Omul miał amulet, który pozwalał mu rozmawiać ze zwierzętami. Zadaniem każdego dziecka jest stworzenie własnego amuletu i wymyślenie dla niego magicznej mocy, która przydaje się w szkole lub w domu. Osoba prowadząca rozdaje dzieciom krążki z grubej tektury (wielkości dłoni), dziurkacz, sznurki, flamastry, brokat, naklejki, ewentualnie plastelinę, masę solną, modelinę, glinę samoutwardzalną lub po prostu ekologiczne materiały (kamyki, muszelki, sznurki, koraliki). Każde dziecko projektuje i tworzy swój własny amulet. Na koniec zajęć dzieci siadają w kręgu i opowiadają, jaką moc daje im ich amulet, np.: *Mój amulet pozwala leczyć rośliny. Mój dodaje odwagi, gdy jest ciemno.*

Topimy lód w sercu Sadumei

Baśnie uczą nas, że czarne charaktery często stają się złe, bo nikt ich nie kochał.

Nauczyciel przygotowuje duży, narysowany na tablicy lub brystolu lodowy zamek z postacią smutnej/złej Sadumei w środku. Małe karteczki w kształcie żółtych i pomarańczowych płomyków.

Tłumaczy on dzieciom, że mityczna bestia zamroziła duszę Kimi, bo sama ma serce z lodu i czuje się samotna na krańcu świata. Rozdaje każdemu dziecku „płomyk”. Zadaniem uczniów jest narysowanie na nim uśmiechu, serduszka lub napisanie jednego dobrego, ciepłego słowa (np. „proszę”, „przepraszam”, „przytulam”). Na zakończenie ćwiczenia dzieci po kolei podchodzą i przyklejają swoje płomyki dookoła lodowego zamku, aż ten symbolicznie „stopnieje” od dobrych słów. Następnie finalizują ćwiczenie pracując z Kartą pracy nr 5.

Wielka Mapa Archipelagu Ognia

Nauczyciel/nauczycielka rozwija na podłodze ogromny szary papier. Dzieli dzieci na grupy, każda grupa ma za zadanie wspólnie narysować mapę trasy z nadmorskiej wioski, przez Archipelag Ognia i zdradliwe bagna, aż po lodowiec Sadumei. Dzieci mogą dorysowywać własne przeszkody, mityczne stworzenia i pułapki, np.: „Las Śpiewających Drzew” czy „Wąwóz Zagadek”.

Przeprawa przez pękający lodowiec

Dzieci dobierają się w pary (jak Omul i Mikro). Wyobrażają sobie, że podłoga to mroźny ocean, a oni muszą dojść do zamku Sadumei. Każda para dostaje trzy „kry lodowe”. Aby iść naprzód, muszą stawać tylko na kartkach, przekładając je z tyłu do przodu. Jeśli ktoś dotknie podłogi – para „zamraża się” na 5 sekund. Pytamy dzieci, czy łatwiej było iść samemu, czy kiedy kolega/koleżanka pomagał(a) układać kry.

Most nad zdradliwymi bagnami

Omul i Mikro są zupełnie inni, mieli za sobą konflikty, ale by uratować Kimi, musieli nauczyć się działać razem. Osoba prowadząca rozkłada na podłodze „kamienie” (kartki, maty, szarfy). Informuje dzieci, że podłoga to wciągające bagno. Zadaniem grupy lub par będzie przedostanie się z jednego końca sali na drugi, ale dzieci mają do dyspozycji o jeden „kamień” mniej niż wynosi liczba uczestników.

Wyprawa na krańce świata

Nauczyciel/nauczycielka dzieli dzieci na tyle grup, ile występuje postaci w opowiadaniu. Występują: tata, mama, córka, syn, babcia, dziadek, ciocia, wujek, pies, kot. Zadanie polega na uważnym słuchaniu. Jeśli grupa usłyszy swoją nazwę, np. „pies”, to dzieci naśladujące psy obiegają koleżanki i kolegów siedzących w kole

na dywanie. Na słowo „rodzina” koło obiegają jeden raz wszyscy członkowie rodziny. Na słowo „dzieci” koło obiegają syn i córka.

- **Tata** wrócił do domu bardzo radosny. Już od progu zawołał:
- Droga **rodzinko** wyjeżdżamy w podróż na kraniec świata!
- Hurra! – wykrzyknęła **mama** i **dzieci**.
- Hau! Hau! – zaszczekała **suczka** Tela.
- Miau... – mruknął **kot**.

Dzieci od razu zabrały się za pakowanie walizek. **Córka** spakowała swoje spódniczki, **syn** rolki i gogle. **Tata** nigdzie nie mógł znaleźć swojej czapki z daszkiem. Wszyscy wołali na pomoc **mamę**. Właśnie wrócili ze spaceru **dziadek** i **babcia**. **Dzieci** wybiegły im na spotkanie.

- **Babciu! Dziadku!** – zawołały **dzieci**. – Pakujcie się! Wyjeżdżamy na wakacje!
 - Tak? – zapytała **babcia**.
 - O! – zawołał **dziadek**. – My też mamy dla całej **rodzinki** tę samą wiadomość! Właśnie dostaliśmy list od **cioci** i **wujka**. **Ciocia** z **wujkiem** zapraszają całą naszą **rodzinę** nad morze!
 - O! – zawołali wszyscy. – A to nowina!
- Cała **rodzinka** roześmiała się głośno.
- Co zrobimy? – zapytał **tata**.
 - Może się podzielimy – powiedziała **mama**. – **Dziadek** i **babcia** pojedą do **cioci** i **wujka**, a **tata**, **mama** i **dzieci** w góry.
 - Super – zawołał **syn**.
 - A ja bym wolała jechać nad morze – powiedziała **córka**.
 - Dobrze – powiedziała **mama**. – Możesz jechać z **babcią** i **dziadkiem** do **cioci** i **wujka**. Tylko pamiętaj o okularach przeciwsłonecznych i kapeluszu.
 - **Ciocia** ma małą **córeczkę**, będziesz mogła z nią puszczać latawce – powiedziała **babcia**.
 - Świetnie! – zawołała **córka**.
 - A ja nie mogę się doczekać, kiedy popłyniemy z **wujkiem** łódką – powiedział **syn**.
 - Ja i **tata** lubimy chodzić po górach – powiedziała **mama**.
 - **Dzieciom** też z pewnością się tam spodoba. Trzeba wziąć wygodne buty do chodzenia i dres – powiedział **tata**.
 - A co z nami? – zapytali **kot** i **pies**.
 - Hmm... – powiedział **tata**. – Jedziecie z nami w góry. Przyda wam się trochę sportu.
 - Miau... – zamruczał **kot**.
 - Hau, hau! – zaszczekał **pies**.

Wkrótce cała **rodzinka** wyruszyła w podróż na krańce świata. Ciekawe, jak udadzą im się wakacje?

Wyspa Radości

Na zakończenie tej części zajęć na prośbę osoby prowadzącej dzieci wcielają się w rolę architektów krajobrazu na nowo odkrytej wyspie, którą nazwiemy Wyspą Radości. Ta wyspa jest wyjątkowa, wszystko na niej jest piękne i wygląda jak z bajki. Zadaniem będzie zagospodarować i stworzyć nową wyspę, na której wszystko może być urządzone tak, jak tylko zapragną dzieci.

Ma to być wyspa marzeń, na której wszyscy (ludzie, zwierzęta, itp.) czują się szczęśliwi, są radosi.

Będzie to Wyspa Radości. Uczestnicy zajęć mają zastanowić się: *Jaka ta wyspa ma być? Co może się na niej znajdować? Jakie znajdą się na niej obiekty? Co można na niej robić? Jak spędzać czas?*

Nauczyciel/nauczycielka kładzie przed dziećmi duży arkusz szarego papieru w kształcie koła na podłodze w sali lekcyjnej, który staje się Wyspą Radości. Każdy z uczniów rysuje lub maluje na niej to wszystko, co powinno się na niej znaleźć. Każdy uczeń może narysować lub namalować tylko jeden element.

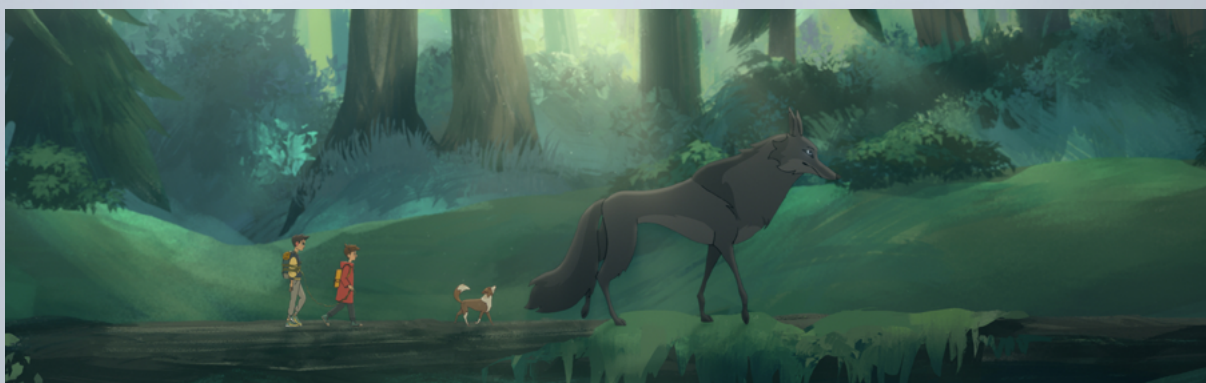
Wyspę Radości umieszczamy potem w sali lekcyjnej, a dzieci pracują z Kartą pracy nr 6.

3. PODSUMOWANIE TEMATU

Dzieci malują na płaskich kamieniach lub kawałkach kory symbol przyjaźni między człowiekiem a naturą (np. dłoń i łapę, drzewo w sercu). Po wykonaniu prac układamy wszystkie kamienie na środku klasy, tworząc Serce Dobroci dla Ziemi i pracują z Kartą nr 7.

Potem każde dziecko pisze na małym skrawku papieru jedną rzecz, której nauczyło się od Omula i Mikro. Kartki wrzucają do szklanego słoja i to będzie wspólna „wiadomość w butelce” dla przyszłych pokoleń.

Na zakończenie zajęć nauczyciel/nauczycielka prosi dzieci, by zamknęły oczy i pomyślały o jednej osobie z rodziny, której chcą dziś podziękować za to, że są bezpieczni.

KARTY PRACY

Karta pracy nr 1

Znajdź w diagramie słownictwo związane z filmem. Zamaluj pola z podanymi wyrazami z prawej strony wykreślanki.

V	E	S	T	F	R	P	W	G	B	J
F	K	I	B	Z	W	Y	S	P	A	N
W	B	A	B	R	A	C	I	A	G	E
J	N	G	K	R	I	M	O	F	N	P
M	N	O	I	N	D	Q	S	A	O	K
Z	W	I	E	R	Z	Ę	T	A	V	R
N	S	C	O	P	O	D	R	Ó	Ż	T
O	Q	G	K	T	E	L	A	Z	S	D
Y	F	W	I	E	L	O	R	Y	B	O
Y	Q	J	M	S	A	D	U	M	E	A
Y	H	T	I	U	Y	O	M	U	L	C
Q	B	L	P	B	U	W	U	Q	T	N
Y	Y	Y	V	S	M	I	K	R	O	P
K	C	F	R	A	R	E	A	G	H	N
R	A	A	W	I	L	C	Z	Y	C	A

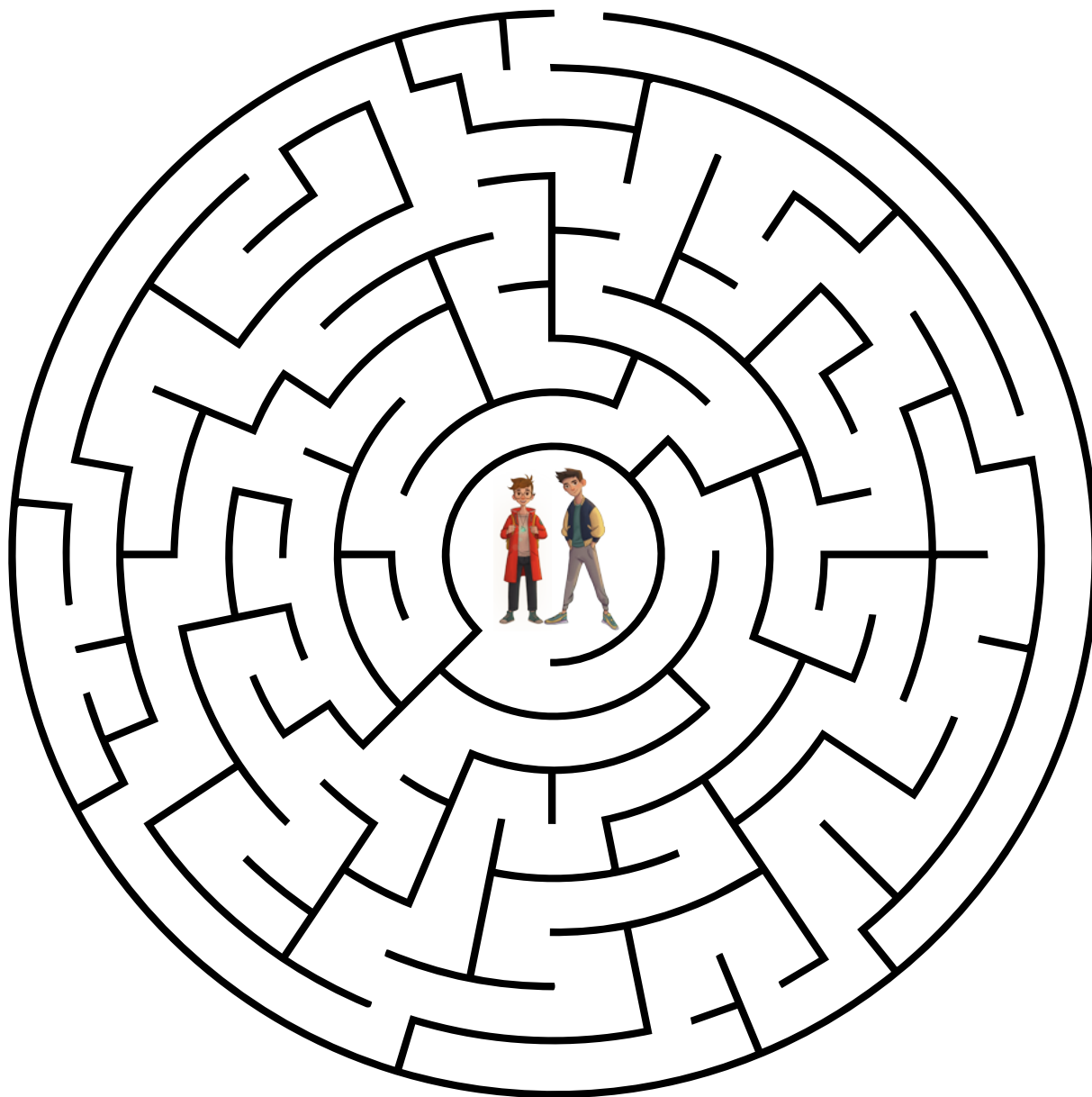
1. SIOSTRA
2. TELA
3. KRIMO
4. BRACIA
5. WYSPA
6. LODOWIEC
7. BAGNO
8. PODRÓŻ
9. WIELORYB
10. OMUL
11. ZWIERZĘTA
12. MIKRO
13. KIMI
14. SADUMEA
15. WILCZYCA

V	E	S	T	F	R	P	W	G	B	J
F	K	I	B	Z	W	Y	S	P	A	N
W	B	A	B	R	A	C	I	A	G	E
J	N	G	K	R	I	M	O	F	N	P
M	N	O	I	N	D	Q	S	A	O	K
Z	W	I	E	R	Z	Ę	T	A	V	R
N	S	C	O	P	O	D	R	Ó	Ż	T
O	Q	G	K	T	E	L	A	Z	S	D
Y	F	W	I	E	L	O	R	Y	B	O
Y	Q	J	M	S	A	D	U	M	E	A
Y	H	T	I	U	Y	O	M	U	L	C
Q	B	L	P	B	U	W	U	Q	T	N
Y	Y	Y	V	S	M	I	K	R	O	P
K	C	F	R	A	R	E	A	G	H	N
R	A	A	W	I	L	C	Z	Y	C	A

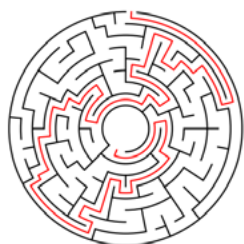
1. SIOSTRA
2. TELA
3. KRIMO
4. BRACIA
5. WYSPA
6. LODOWIEC
7. BAGNO
8. PODRÓŻ
9. WIELORYB
10. OMUL
11. ZWIERZĘTA
12. MIKRO
13. KIMI
14. SADUMEA
15. WILCZYCA

Karta pracy nr 2

Pomóż Teli dotrzeć do Omula i Mikro, aby razem mogli pomóc siostrze Kimi.

Rozwiązanie:

Karta pracy nr 3

Odkoduj obrazek kolorując kwadraty według podanego kodu. Podpisz pod odkodowanym obrazkiem imię bohaterki filmu.

A3, A4, A5, A6, A7, A8, A9, A10, A11, A12, A13, A14, A15, A16, B10, B11, B12, B13, B16, C10, C11, C12, C13, D10, D11, D12, D13, D14, D15, D16, E10, E11, E12, E13, E16, F5, F6, F7, F10, F11, F12, F13, G7, G8, G10, G11, G12, G13, G14, G15, G16, H4, H6, H7, H8, H9, H10, H11, H12, H13, H16, I4, I5, I6, I7, I8, I9, I10, I11, I12, I13, J4, J5, J7, J8, J9, J10, J11, J12, J13, J14, J15, J16, K5, K7, K9, K16, L5, L6, L7, M7

E1, F1, F2, F3, F4, G3, K3, K4, L1, L2, L3, L4, M1

L10

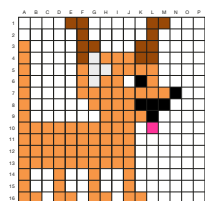
G4, G5, G6, H5

K6, K8, L8, L9, M8, N7

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																

Rozwiązanie:

Tela

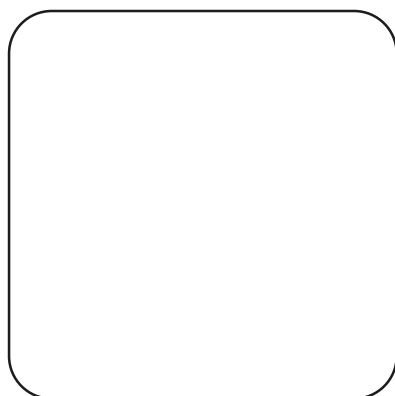
Karta pracy nr 4

Narysuj portret swojej rodziny i odpowiedz na podane pytania.

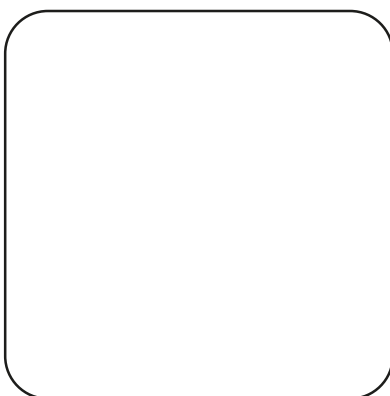
MOJA RODZINA

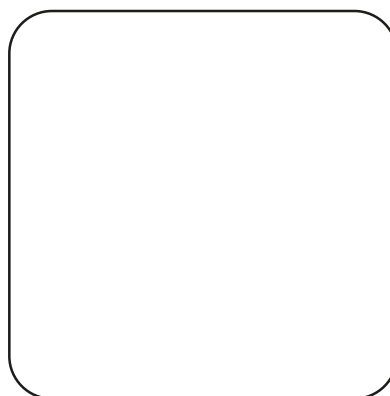
za co kochasz
swoje rodzeństwo?

za co chciałbyś/abyś
podziękować swoim bliskim?

co jest ważne
w każdej rodzinie?

Karta pracy nr 5

Oceń, czy poniższe zdania dotyczące ekosystemów i zwierząt (także tych z filmu) są prawdziwe (P), czy fałszywe (F). Zakreśl odpowiednią literę.

1.	Wieloryby to ryby i tak samo jak one oddychają pod wodą za pomocą skrzel.	P	F
2.	Wilki są bardzo troskliwe dla swojego potomstwa i żyją w grupach nazywanych watahami.	P	F
3.	Mokradła i bagna (jak te, które pokonywali bracia) to cenne ekosystemy, które działają jak gąbki – magazynują wodę w czasie suszy.	P	F
4.	Śmieci pozostawione na plaży lub w lesie nie mają wpływu na żyjące tam dzikie zwierzęta.	P	F
5.	Psy, takie jak wierny towarzysz braci – Tela, pochodzą od wilków i zachowały wiele ich naturalnych instynktów, na przykład potrzebę współpracy w stadzie.	P	F
6.	Agresywne zachowanie dzikiego zwierzęcia w lesie zawsze oznacza, że jest ono z natury „złe” i po prostu chce zaatakować człowieka.	P	F
7.	Gwałtowne burze morskie i sztormy, które wciągnęły Omula i Kimi pod wodę, to potężne zjawiska pogodowe, które mogą przybierać na sile z powodu zmian klimatycznych na Ziemi.	P	F
8.	Archipeląg (jak Archipeląg Ognia z filmu) to określenie na pojedynczą, bardzo dużą wyspę leżącą na środku oceanu.	P	F
9.	Kimi zapada w nienaturalną śpiączkę po tym, jak mityczna istota próbuje odebrać jej duszę w morskich głębinach.	P	F
10.	Starszy brat Omula od samego początku wyprawy jest dla niego ogromnym wsparciem i ani trochę nie obwinia go o wypadek siostry.	P	F
11.	Celem wędrowki chłopców w głąb dzikiej wyspy jest odnalezienie tajemniczej i mitycznej Sadumei.	P	F
12.	Omul decyduje się wyruszyć na ratunek siostrze zupełnie sam, odrzucając jakąkolwiek pomoc ze strony ludzi i zwierząt.	P	F

Rozwiązanie: 1-F, 2-P, 3-P, 4-F, 5-P, 6-F, 7-P, 8-F, 9-P, 10-F, 11-P, 12-F.

Karta pracy nr 6

Napisz, co miłego mogą powiedzieć do siebie poszczególni bohaterowie filmu „Chłopiec na krańcach świata”.

Karta pracy nr 7

Rodzeństwo zostaje cudownie uratowane przed groźną morską falą przez ogromnego wieloryba. Oceany to dom dla tych i wielu innych niezwykłych zwierząt, ale często grozi im niebezpieczeństwo ze strony działalności człowieka.

- a) Zastanów się i wypisz 3 przykłady zanieczyszczeń lub działań ludzkich, które niszczą naturalne środowisko morskich stworzeń:

1.
2.
3.

- b) Zaproponuj jedną rzecz, którą Ty i Twoja rodzina możecie robić na co dzień, aby zapobiegać zanieczyszczaniu wód na naszej planecie:

.....
.....
.....

Podczas przeprawy do siedziby Sadumei bracia trafiają na groźną wilczycę. Okazuje się jednak, że zwierzę nie atakuje bez powodu – po prostu szuka ratunku dla swojego młodego. Ludzie często niesłusznie przypisują drapieżnikom wyłącznie złe intencje.

- a) Wilki nazywa się potocznie „sanitariuszami lasu”. Wyjaśnij krótko, dlaczego obecność wilków jest niezwykle ważna dla zachowania równowagi w leśnym ekosystemie?

.....
.....
.....

- b) Omul musiał wykazać się empatią, by zrozumieć agresywne zachowanie wilczycy. Co Twoim zdaniem w relacjach ze zwierzętami oznacza słowo „empatia”?

.....
.....
.....

Kontakt dla kin:
Stella Skiba
stella.skiba@mhdystribucja.pl
t. +48 538 238 381

Kontakt dla mediów:
Emil Miskowicz-Adamowicz
emil.miskowicz@mhdystribucja.pl
t. +48 668 009 887

dystribucja.mlodehoryzonty.pl

